

[Alfred Jensen.]

den Erfaring, at en Uges Vinterferie betyder færre Sygedage end, hvis man ikke har en saadan Vinterferie, og det er et Spørgsmaal, om man ikke netop opnaar det modsatte af det, der er Lovforslagets Hovedformaal.

Hvad endelig Genopbygningen angaar, skal man heller ikke overse, at der findes arbejdsløse her i Landet, og at der af og til tales om, at der er Fare for en stigende Arbejdsløshed. De officielle Arbejdsløshedstal angiver maaske ikke Arbejdsløshedens virkelige Omfang. Hvor mange regner med, at der var op imod 90 000 arbejdsløse Arbejdsmænd i Januar Maaned, et Tal, som kun ligger ca. 6 000—7 000 under Arbejdsløshedstallet i Januar Maaned i Fjor. Det viser altsaa, at der, selv om vi har haft saa gode Arbejdsbetingelser i Vintermaanederne, som vi kunde regne med, kun er en meget ringe Forskel paa den Ledighed, der var i Fjor, og den, der er i Aar. Jeg tror, at man bør tage det Forhold med i Betragtning, at der findes adskillige Tusinde arbejdsløse her i Landet, som sukker og venter paa at faa Arbejde. Der kan vel nævnes Eksempler paa Arbejde, der ikke kan udføres, fordi der er Mangel paa Arbejdskraft, men de Ulemper maa rettes paa en anden Maade end her foreslaaet.

Forslagsstilleren sagde, at han havde konstateret øget Tilslutning til Tankerne om Skattefrihed for Fortjeneste ved Overarbejde. Ja, det tror jeg saamænd i og for sig gerne, for der er ingen, der med særlig Glæde betaler Skat. Skatterne virker jo trykkende, og hertil kommer, at Indtægterne heller ikke slaar til. Derfor er Lysten til at faa Overarbejde mange Gange forbundet med Trangen til, ja, næsten Nødvendigheden af en Forøgelse af Indtægten. Jeg maa holde for, at Indtægtsforøgelse ikke skal ske ved en Forlængelse af Arbejdstiden, men ved en Forhøjelse af den ordinære Løn. Man maa i denne Forbindelse da heller ikke glemme, at den øgede Fortjeneste, der tildeles den Person, som udfører Overarbejde, tages fra andre, som gaar ude i Arbejdsløsheden. Adskillige Hundrede, ja, jeg maa maaske sige Tusinde Arbejdsmænd kan tale med herom. De er ikke i Stand til at opdrive Arbejde; det maa være smerteligt at se andre gaa og arbejde over for at tjene til det daglige Udkomme. Her burde man tage fat paa det, der er Kærnen i Sagen, nemlig Lønsspørgsmaalet; saa maa Lønningerne forhøjes, saa de rækker til.

Som sagt klager man over Skatten, men jeg mener ikke, at det særligt drejer sig om den Skat, der skal betales af Over-

arbejdsfortjenesten. Det er Skatten i al Almindelighed, og jeg har her tidligere gjort opmærksom paa, at der burde ske en Ændring af Skatteskalaen, fordi den er forældet. Der er ærede Medlemmer, der ogsaa i Dag heroppefra har gjort opmærksom paa, at dette er nødvendigt. Men denne Ulempe afhjælpes jo ikke ved dette Lovforslag. Tværtimod. Jeg ser ikke rettere end, at en Gennemførelse af Lovforslaget kan betyde, at Arbejdere med lav Indtægt, som ikke har Overarbejde, vil komme til at betale Skat for dem, der bliver fritaget for at betale Skat af Overarbejdsfortjenesten. I de Kommuner, hvor man ikke har fast Skatteskala for Kommuneskatten, maa Skatten, hvis man fritager en Gruppe af Borgere for Skat, lignedes paa andre, og saa maa det egentlig betyde, at den Forskel, Finansministeren gjorde opmærksom paa ikke alene gør sig gældende ved de to Former for Indtægt, ogsaa betyder, at den Mand, der ikke har Overarbejde, vil komme til at betale Skat for den Mand, der har Overarbejde.

Af disse Grunde kan vi ikke tilsige Forslaget nogen som helst velvillig Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tholstrup): Jeg vil først sige Tak for den velvillige Modtagelse, der blev givet fra nogle Sider, og samtidig beklage den Uvilje, der vises fra andre, navnlig med en saa spinkel Begrundelse som den, at Lovforslaget ikke er praktisk gennemførligt. Hvis dette Lovforslag ikke er praktisk gennemførligt, kan vi overhovedet ikke gennemføre nogen Lov, for det var den simpleste Ting af Verden at gennemføre dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Kai Jensen sagde, at med de nugældende Regler har man Mulighed for et Nedslag i Indtægten paa op til et Par Hundrede Kroner, naar Folk ved Overarbejde var sat i Udgifter til en Kop Kaffe eller et ekstra Maaltid Mad. Jeg tror ikke, at denne Regel praktiseres i vid Udstrækning; det er glædeligt, at man har denne Adgang, men det er ikke nok; for mange Gange er der Tale om et Arbejde, der kan give en Arbejder f. Eks. op til 1 000 Kr. i aarlig Indtægt, og saa er det ikke nok at gøre de 200 Kr. skattefri.

Det ærede Medlem Hr. Kai Jensen sagde, at Tallene var søgte. De er autentiske; det er ikke konstruerede Tal. Det er Tal, som eksisterer, navnlig Tilfældet med de 123 pCt. Det er dokumentarisk, saaledes at det ærede Medlem hos mig kan faa at vide, hvilken Person det drejer sig om, og jeg nævnte til Gengæld ikke den Omstæn-